

Byla C-462/20

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2020 m. rugsėjo 25 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Tribunale di Milano (Italija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2020 m. rugsėjo 14 d.

Pareiškėjos:

Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI)

Avvocati per niente onlus (APN)

Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Atsakovės:

Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia

Ministero dell'Economia e delle Finanze

TRIBUNALE DI MILANO (Milano teismas) - Sezione Lavoro (Darbo bylų skyrius)

<...>

Byloje, kurios šalys:

- ASGI – *Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione* (Imigracijos teisės studijų asociacija), APN – *Avvocati per niente onlus* (advokatų ne pelno asociacija),
- *Associazione NAGA – Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti*

(Savanoriška socialinės pagalbos ir sveikatos priežiūros bei užsienio piliečių, romų ir sintų teisių asociacija),

<...>

pareiškėjos,

ir

- *Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia* (Ministrų Tarybos Pirmininko tarnyba – Šeimos politikos departamentas, Italija),
- *Ministero dell’Economia e delle Finanze* (Ekonomikos ir finansų ministerija),

abu atstovaujami ir ginami *Avvocatura dello Stato* <...>,

atsakovės,

<...>

PAŽYMI:

1. – Nacionalinė teisė ir bylos faktinės aplinkybės

2015 m. gruodžio 28 d. *Legge n. 208/2015 - Disposizioni per la formazione del bilancio annuale e pluriennale dello Stato (legge di stabilita 2016)* (Įstatymas Nr. 208/2015 dėl metinio ir daugiamečio valstybės biudžeto patvirtinimo (2016 m. stabilumo įstatymas), 2015 m. gruodžio 30 d. GURI Nr. 302 paprastas priedas, toliau – Įstatymas Nr. 208/2015), iš dalies pakeisto 2018 m. gruodžio 31 d. *legge n. 145/2018 - Bilancio di previsione dello Stato per l’anno finanziario 2019 e bilancio pluriennale per il triennio 2019-2021* (Įstatymas Nr. 145/2018 dėl preliminarus 2019 m. valstybės biudžeto ir 2019–2021 m. trimečio biudžeto, 2018 m. gruodžio 31 d. GURI Nr. 302 paprastas priedas), 1 straipsnio 391 punkte nustatyta: „*Nuo 2016 m. įvedama šeimos kortelė, skirta Italijos piliečių arba Italijos teritorijoje teisėtai nuolat gyvenančių Europos Sąjungos valstybių narių piliečių šeimoms, auginančioms ne mažiau kaip tris kartu gyvenančius iki 26 metų amžiaus vaikus. Kortelė išduodama šeimoms, kurios jos paprašo pagal Ministrų tarybos pirmininko arba Šeimos ir neįgaliųjų reikalų ministro kartu su Ekonomikos ir finansų ministru patvirtintu dekretu nustatytus kriterijus ir tvarką; tas dekretas bus išleistas per tris mėnesius nuo šios nuostatos įsigaliojimo dienos. Kortelė suteikia galimybę pasinaudoti nuolaidomis arba mažesniais tarifais perkant prekes arba paslaugas iš iniciatyvoje dalyvaujančių viešųjų arba privačių subjektų. Iniciatyvoje dalyvaujantys asmenys, taikantys didesnes nuolaidas nei paprastai galioja rinkoje, gali savo dalyvavimu iniciatyvoje pasinaudoti pardavimo skatinimo ir reklamos tikslais“.*

Ši nuostata įgyvendinta 2019 m. birželio 27 d. vyriausybės nutarimu <...>. Tame nutarime numatyta, kad suinteresuotieji asmenys „šėimos kortelę“ gauna iš *Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia*, pateikę atitinkamą prašymą. Prašymas turi būti pateiktas *internetu* svetainėje, jame prašymo pateikėjas turi pareikšti, kad atitinka teisės aktuose nustatytas sąlygas, visų pirma reikalavimą turėti Italijos arba (**orig. p. 2**) kitos ES valstybės narės piliečio, teisėtai nuolat gyvenančio Italijoje, statusą. Interneto svetainė neseniai pradėjo veikti <...>. *Avvocatura dello Stato* nurodė, kad šią svetainę valdo bendrovė *Sogei s.p.a.*, kuri yra *in house* bendrovė, visiškai kontroliuojama Ekonomikos ministerijos.

Viešieji ar privatieji prekių tiekėjai ir paslaugų teikėjai (pavyzdžiui, prekybininkai) gali savanoriškai prisijungti prie iniciatyvos. Šiuo tikslu jie gali sudaryti sutartį su *Presidenza del Consiglio dei Ministri – Dipartimento per le politiche della famiglia*. Jie turi įsipareigoti kortelės turėtojams tam tikras pačių tiekėjų pasirinktas prekes ar paslaugas parduoti su ne mažesne kaip 5 % nuolaida nuo mažmeninės pardavimo kainos. Prisijungusių tiekėjų pavadinimai skelbiami minėtoje interneto svetainėje.

2020 m. kovo 17 d. *decreto-legge n. 18/2020 - Misure di potenziamento del Servizio sanitario nazionale e di sostegno economico per famiglie, lavoratori e imprese connesse all'emergenza epidemiologica da COVID-19* (dekretas įstatymas Nr. 18/2020 dėl nacionalinės sveikatos tarnybos stiprinimo ir ekonominės pagalbos šeimoms, darbuotojams ir įmonėms priemonių, susiusių su COVID-19 epidemiologine krize, 2020 m. kovo 17 d. GURI Nr. 70, p. 1, toliau – Dekretas įstatymas Nr. 18/2020), įtraukto į *Legge di conversione n. 27/2020* (pertvarkymo įstatymas Nr. 27/2020), 90 bis straipsnyje numatyta, kad „2015 m. gruodžio 28 d. Įstatymo Nr. 208 1 straipsnio 391 punkte nurodyta šėimos kortelė 2020 metais skiriama šeimoms, turinčioms bent vieną išlaikomą vaiką“. Ši nuostata buvo priimta kartu su kitomis kovos su COVID-19 epidemijos ekonominiu ir socialiniu poveikiu priemonėmis. Ja buvo sumažintas reikalavimas, susijęs su išlaikomais vaikais, bet nepakeistos kitos „šėimos kortelės“ ypatybės, susijusios su prašytojo pilietybe. Bet kuriuo atveju šalys patvirtino, kad šiuo metu trečiųjų šalių piliečiams faktiškai nesuteikta teisė teikti prašymus išduoti „šėimos kortelę“.

2020 m. kovo 31 d. asociacija ASGI kartu su kitomis dviem pareiškėjo statuso neturinčiomis asociacijomis išsiuntė laišką Ministrų Tarybos pirmininko šėimos politikos departamentui. Jame ji tvirtino, kad pirmiau aprašytais teisės aktais dėl „šėimos kortelės“ trečiųjų valstybių piliečiai diskriminuojami dėl pilietybės ar etninės priklausomybės ir pažeidžiamas Direktyvos 2003/109/EB 11 straipsnis, Direktyvos 38/2004/EB 24 straipsnis, Direktyvos 95/2011/ES 29 straipsnis ir Direktyvos 98/2011/ES 12 straipsnis. Todėl ASGI paprašė netaikyti įstatymo, kuriuo įsteigta „šėimos kortelė“, tiek, kiek pagal jį neleidžiama jos išduoti trečiųjų valstybių piliečiams, kurių teisinė padėtis saugoma pagal šias direktyvas.

Be to, ji paprašė Dekreto įstatymo Nr. 18/2020 90 bis straipsnį aiškinti taip, kad juo buvo panaikintos visos kitos sąlygos, išskyrus reikalavimą turėti bent vieną išlaikomą vaiką.

Į šį raštą nebuvo atsakyta. Todėl asociacijos, kurios yra pareiškėjos, kreipėsi į šį teismą, prašydamos taikyti specialią ginčų diskriminacijos srityje sprendimo procedūrą.

2 Asociacijų, kurios yra pareiškėjos, prašymai

Asociacijos pareiškėjos tvirtina, kad nacionalinės taisyklės, susijusios su „šėimos kortelė“, pagal kurias jos negalima išduoti tam tikroms trečiųjų valstybių piliečių kategorijoms, prieštarauja toliau išvardytoms ES teisės nuostatom:

- I. Direktyvos 2003/109/EB 11 straipsnio 1 dalies d punktu, tiek, kiek, pareiškėjų teigimu, „šėimos kortelė“ patenka į šioje nuostatoje nurodytų sąvokų „socialinė apsauga, socialinė pagalba ir socialinis saugumas“ taikymo sritį. Be to, Italijos valstybė aiškiai nepasinaudojo šios direktyvos 11 straipsnio 4 dalyje išdėstyta nukrypti leidžiančia nuostata. Taigi iš to matyti, kad teisė gauti „šėimos kortelę“ ilgai šalyje gyvenantiems trečiųjų šalių piliečiams nesuteikiama.
 - II. Direktyvos 2011/98/EB 12 straipsnio 1 dalies e punktu, siejamam su Reglamento 2004/883/EB 1 straipsnio z punktu ir 3 straipsnio j punktu, tiek, kiek, pareiškėjų nuomone, „šėimos kortelė“ patenka į Reglamento 2004/883/EB apibrėžtą sąvoką „išmokos šėimai“. Tokių išmokų srityje turi būti taikomas vienodas požiūris į valstybės narės piliečius ir Direktyvos 2011/98/ES 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose minimus trečiųjų šalių piliečius. Šiuo atžvilgiu paslaugos finansavimo būdas neturi reikšmės: pareiškėjų teigimu, pagal ES teisę jis patenka į savarankišką sąvoką „socialinė apsauga“. Taigi būtų neteisėta nesuteikti Direktyvoje 2011/98/ES numatytą vieną leidimą turintiems trečiųjų šalių piliečiams teisės gauti „šėimos kortelę“.
- (orig. p. 3)**
- III. Direktyvos 2009/50/EB 14 straipsnio 1 dalies e punktu, siejamam su Reglamento 2004/883/EB 1 straipsnio z punktu ir 3 straipsnio j punktu, į kuri, kaip suprantama, daroma nuoroda pagal 90 straipsnį, pakeitusį ankstesnes nuorodas į Reglamentą 1408/71/EEB. Taip yra dėl tų pačių priežasčių ir dėl tų pačių pasekmių, kurios jau buvo nurodytos II punkte, turint omenyje ES mėlynąją kortelę turinčius trečiųjų valstybių piliečius. Prašyme daroma nuoroda į Direktyvą 2000/50/EB turi būti laikoma paprasta korektūros klaida, kurią galima iš karto atpažinti atsižvelgiant į nuorodą į „aukštos kvalifikacijos užsieniečius“.
 - IV. Direktyvos 2004/38/EB 24 straipsnio 1 daliai, nes, pareiškėjų teigimu, išmoka patenka į „socialinės apsaugos“ sritį, kuri priskirta Sutarčių taikymo sričiai. Iš to matyti, kad trečiosios valstybės piliečio, šėimos nario, patenkančio į Direktyvos 2004/38/EB taikymo sritį, neįtraukimas yra neteisėtas.

- V. Direktyvos 2011/95/ES 29 straipsniui, nes, pareiškėjų teigimu, sąvoka „šėimos kortelė“ patenka į jame vartojamos sąvokos „socialinis aprūpinimas“ taikymo sritį. Pareiškėjos pažymi, kad Italija nepasinaudojo Direktyvos 2011/95/ES 29 straipsnio 2 dalyje numatyta galimybe apriboti vienodų sąlygų taikymą iki pagrindinių lengvatų. Iš tikrųjų 2007 m. lapkričio 19 d. *decreto legislativo n. 251/2007 Attuazione della direttiva 2004/83/CE recante norme minime sull'attribuzione, a cittadini di Paesi terzi o apolidi, della qualifica del rifugiato o di persona altrimenti bisognosa di protezione internazionale, nonche' norme minime sul contenuto della protezione riconosciuta* (Įstatyminis dekretas Nr. 251/2007 dėl Direktyvos 2004/83/EB dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo pabėgėliams ar asmenims, kuriems reikalinga tarptautinė apsauga, jų statuso ir suteikiamos apsaugos pobūdžio būtiniausių standartų, perkėlimo į nacionalinę teisę, 2008 m. sausio 4 d. GURI Nr. 3, p. 5) 27 straipsnio 1 punkte nustatyta: „*Pabėgėlio statusą ir papildomą apsaugą turintys asmenys turi teisę į tokias pat sąlygas socialinio aprūpinimo ir sveikatos priežiūros srityje, kaip ir Italijos pilietis*“. Šis tekstas nebuvo pakeistas ir 2014 m. vasario 21 d. *decreto legislativo n. 18/2014 Attuazione della direttiva 2011/95/UE recante norme sull'attribuzione, a cittadini di paesi terzi o apolidi, della qualifica di beneficiario di protezione internazionale, su uno status uniforme per i rifugiati o per le persone aventi titolo a beneficiare della protezione sussidiaria, nonche' sul contenuto della protezione riconosciuta* (Įstatyminis dekretas Nr. 18/2014 dėl Direktyvos 2011/95/ES dėl trečiųjų šalių piliečių ar asmenų be pilietybės priskyrimo prie tarptautinės apsaugos gavėjų, vienodo statuso pabėgėliams arba papildomą apsaugą galintiems gauti asmenims ir suteikiamos apsaugos pobūdžio reikalavimų, perkėlimo į nacionalinę teisę, 2014 m. kovo 7 d. GURI Nr. 55, p. 1), kuriuo į nacionalinę teisę perkelta Direktyva 2011/95/ES. Todėl teisės gauti „šėimos kortelę“ nesuteikimas tarptautinę apsaugą gaunantiems trečiųjų valstybių piliečiams yra neteisėtas.

Per posėdį asociacijų pareiškėjų gynėjas pažymėjo, kad nacionalinės teisės aktų prieštaravimas I, II ir III punktuose nurodytiems ES teisės aktams išliktų net ir tuo atveju, jeigu „šėimos kortelės“ išdavimas būtų laikomas „paslauga“, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 2003/109/EB 11 straipsnio 1 dalies f punktą, Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio g punktą ir Direktyvos 2009/50/EB 14 straipsnio 1 dalies g punktą.

Pareiškėjos teigia, kad visose šiose direktyvose yra įtvirtintos *aiškios, tikslios ir besąlyginės* taisyklės nagrinėjamu klausimu. Todėl jos nacionalinėje teisės sistemoje turėtų būti taikomos tiesiogiai.

Taigi pareiškėjos prašo, kad šis teismas netaikytų nacionalinės teisės aktų tiek, kiek „šėimos kortelė“ vadinama paslauga neapima pirmiau paminėtų trečiųjų valstybių piliečių kategorijų. Todėl jos prašo, kad šis teismas nurodytų administracinėms institucijoms atsakovėms pakeisti 2019 m. birželio 27 d. dekretu vyriausybės patvirtintas taisykles ir suteikti šiems asmenims galimybę gauti „šėimos kortelę“.

3. *Avvocatura dello Stato* gynybos argumentai

Avvocatura dello Stato <...> [procesinės nuostatos] pareiškė nuomonę dėl pareiškėjų pateiktų prašymų esmės.

Dėl Dekretu įstatymu Nr. 18/2020 padaryto teisės akto pakeitimo administracinės institucijos atsakovės laikosi nuomonės, kad jis buvo susijęs tik su šeimos narių ir išlaikomų vaikų skaičiumi, būtinu norint gauti „šeimos kortelę“. Su pilietyste susiję reikalavimai liko nepakeisti.

Į pareiškėjų teiginius dėl prieštaravimų ES teisės aktams *Avvocatura* atsakė toliau apibendrintais argumentais.

- I. Dėl prieštaravimo Direktyvai 2003/109/EB *Avvocatura* nurodo, kad „šeimos kortelė“ nepatenka į sąvokų „socialinė pagalba“ ir „socialinis saugumas“ sritį. Iš tikrųjų, jos teigimu, tai yra „paramos šeimai“ ir „išlaidų paslaugoms šeimai mažinimo“ priemonė. Tačiau ji nepriklauso nuo gavėjų pajamų. Be to, ji nesusijusi su (**orig. p. 4**) viešojo administravimo institucijų teikiamomis paslaugomis, nes nuolaidas taiko susitarimą pasirašę prekių tiekėjai ir paslaugų teikėjai.
- II. Dėl tų pačių priežasčių *Avvocatura* neigia prieštaravimą Direktyvai 2011/98/ES. Tai nėra „išmokos šeimai“, nes nėra jokios valstybės paramos vaikų priežiūros išlaidoms finansuoti. Tai patvirtina aplinkybė, kad Europos Komisija jau pradėjo pažeidimo procedūrą (Nr. 2100/2019) dėl to, kad Italija neperkėlė į nacionalinę teisę Direktyvos 2011/08/EB nuostatų dėl socialinių išmokų skyrimo ilgai šalyje gyvenantiems trečiųjų valstybių darbuotojams. Komisija nepaminėjo „šeimos kortelės“ tarp socialinės paramos priemonių, kurios neteisėtai netaikytos trečiųjų valstybių darbuotojams.
- III. *Avvocatura* neigia nacionalinės teisės aktų nesuderinamumą su Direktyva 2009/50/EB dėl tų pačių priežasčių, kurios nurodytos II punkte.
- IV. *Avvocatura dello Stato* nuomone, nuoroda į Direktyvos 2004/38/EB 24 straipsnį neturi reikšmės, nes jei vienas iš tėvų yra ES valstybės narės pilietis, jis gali gauti „šeimos kortelę“ visiems kitiems šeimos nariams, neatsižvelgiant į jų pilietybę.
- V. *Avvocatura dello Stato* taip pat neigia prieštaravimą Direktyvos 2011/95/EB 29 straipsniui. Dėl I ir II punktuose jau nurodytų priežasčių „šeimos kortelė“ nepriskiriama „socialinės paramos“ sričiai. Be to, anot *Avvocatura*, Direktyvos 2011/95/ES 29 straipsnyje neišdėstytos tiesiogiai taikytinos taisyklės, nes jis suformuluotas nepakankamai tiksliai.

<...>

[kiti išimtinai vidaus klausimai] Todėl *Avvocatura dello Stato* prašo atmesti pareiškėjų prašymus.

4. Dėl prejudicinio klausimo tikslingumo

Kadangi šalys nesutaria dėl ES teisės išaiškinimo, šis teismas mano, kad reikia pateikti Teisingumo Teismui kai kuriuos pareiškėjų iškeltus klausimus dėl aiškinimo. Iš tikrųjų bylos sprendimas tiesiogiai priklauso nuo atsakymo į šiuos klausimus.

Pirmiausia šis teismas pritaria *Avvocatura dello Stato* siūlomam aiškinimui dėl Dekretas įstatymo Nr. 18/2020 90 bis straipsnyje numatyto laikino teisės akto pakeitimo. Akivaizdu, kad teisėkūros aktu siekiama 2020 m. išplėsti kortelės gavėjų skaičių įtraukiant bent vieną išlaikomą vaiką turinčias šeimas, bet kitais atžvilgiais nekeičiant specialiai paminėtos Įstatymo Nr. 208/2015 1 straipsnio 391 dalyje nustatytos tvarkos. Pareiškėjų siūlomas kitoks aiškinimas iš tikrųjų nesuderinamas su nuostatų pažodine prasme ir tikslu. Be to, jeigu būtų pritarta tokiam aiškinimui, prašymas būtų nepriimtinas dėl suinteresuotumo pareikšti ieškinį nebuvimo, nes jis yra susijęs ne su esama, o su būsima ir galima diskriminacija.

Šalių aptariami klausimai dėl aiškinimo didžiąja dalimi priklauso nuo to, ar „šeimos kortelė“ patenka, ar nepatenka į vieną iš minėtose direktyvose ir Reglamente 2004/883/EB vartojamų sąvokų: „socialinės išmokos“, „socialinė parama“, „socialinė apsauga“, „galimybė naudotis prekėmis ir paslaugomis“ ar „šeimos išmoka“.

Nagrinėjamas atvejis yra ypatingas, nes tiesa, kad bet kokią naudą, gaunamą iš šeimos kortelės besinaudojančioms šeimoms suteikiamos nuolaidos, turi padengti viešieji arba privatūs prekių tiekėjai ir paslaugų teikėjai, nusprendę sudaryti susitarimą su Ministrų tarybos pirmininko tarnybos Šeimos politikos departamentu. Tačiau ši (orig. p. 5) administracinė institucija yra įpareigota, panaudodama valstybės biudžeto lėšas, nagrinėti prašymus, išduoti „šeimos kortelę“ ir skelbti viešų bei privačių asmenų, kurie yra konvencijos šalys, pavardes. Tai daroma Ekonomikos ministerijos kontroliuojamos „in house“ bendrovės tvarkomoje interneto svetainėje. <...>

Avvocatura dello Stato prieštaravimas dėl pareiškėjų iškeltos klausimo (žr. 2 skirsnio IV punktą) dėl Direktyvos 2004/38/EB 24 straipsnio 1 dalies yra pagrįstas. Iš tikrųjų Italijoje teisėtai gyvenantis ES valstybės narės pilietis gali gauti „šeimos kortelę“, kuri galioja visiems namų ūkio nariams. Tokiu atveju neturėtų būti draudžiama išduoti „šeimos kortelę“ trečiosios valstybės piliečiui, kaip Europos Sąjungos piliečio šeimos nariui, turinčiam teisę gyventi šalyje. Todėl šiuo atžvilgiu nereikia kelti jokie aiškinimo klausimo.

<...> [nacionalinio proceso aspektai]

Pareiškėjų iškeltus ir *Avvocatura dello Stato* ginčijamus teisinius klausimus reikia spręsti autonomiškai aiškinant ES teisę. Dėl šios priežasties, kilus svarbiam šalių ginčui dėl šio aiškinimo, atrodo tikslinga pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui rezoliucinėje dalyje patikslintus prejudicinius klausimus dėl išaiškinimo.

REMDAMASIS ŠIAIS MOTYVAIS,

A) Pateikia Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus dėl išaiškinimo:

1. Ar pagal Direktyvos 2003/109/EB 11 straipsnio 1 dalies d ar f punktus draudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami šioje byloje, kuriuose numatyta, kad valstybės narės vyriausybė tik šios valstybės narės ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių piliečiams išduoda dokumentą, suteikiantį teisę gauti nuolaidas apmokant už sutartį su šios valstybės narės vyriausybe sudariusių viešųjų ir privačių asmenų tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, ir toks dokumentas neišduodamas šalyje ilgai gyvenantiems trečiųjų valstybių piliečiams?
2. Ar pagal Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 dalies e punktą, siejamą su Reglamento Nr. 2004/883/EB 1 straipsnio z punktu ir 3 straipsnio 1 dalies j punktu arba Direktyvos 2011/98/ES 12 straipsnio 1 dalies g punktu, draudžiami tokie nacionalinės teisės aktai, kaip antai nagrinėjami šioje byloje, kuriuose numatyta, kad dokumentą, suteikiantį teisę gauti nuolaidas apmokant už sutartį su tos valstybės narės vyriausybe sudariusių viešųjų ir privačių asmenų tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, valstybės narės vyriausybė gali išduoti tik tai tos valstybės narės ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių piliečiams ir toks dokumentas neišduodamas trečiųjų valstybių piliečiams, minimiems Direktyvos 2011/98/ES 3 straipsnio 1 dalies b ir c punktuose?
3. Ar pagal Direktyvos 2009/50/EB 14 straipsnio 1 dalies e punktą, siejamą su Reglamento Nr. 2004/883/EB 1 straipsnio z punktu ir 3 straipsnio 1 dalies j punktu arba Direktyvos 2009/50/EB 14 straipsnio 1 dalies g punktu, draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip antai nagrinėjama šioje byloje, kurioje numatyta, kad dokumentą, suteikiantį teisę gauti nuolaidas apmokant už sutartį su tos valstybės narės vyriausybe sudariusių viešųjų ir privačių asmenų tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, valstybės narės vyriausybė gali išduoti tik tai tos valstybės narės ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių piliečiams ir toks dokumentas neišduodamas trečiųjų valstybių piliečiams, turintiems pagal Direktyvą 2009/50/EB išduotą ES mėlynąją kortelę?
4. Ar pagal Direktyvos 2011/95/ES 29 straipsnį draudžiama tokia nacionalinės teisės nuostata, kaip antai nagrinėjama šioje byloje, pagal kurią dokumentą, suteikiantį teisę gauti nuolaidas (**orig. p. 6**) apmokant už sutartį su tos valstybės narės vyriausybe sudariusių viešųjų ir privačių asmenų tiekiamas prekes ar teikiamas paslaugas, valstybės narės vyriausybė gali išduoti tik tai tos valstybės narės ir kitų Europos Sąjungos valstybių narių piliečiams ir toks dokumentas

neišduodamas trečiųjų valstybių piliečiams, kuriems taikoma tarptautinė apsauga?

<...> [įprastos formulotės]

Milanas, 2020 m. rugsėjo 14 d.

<...>

DARBINIS VERTINIMAS